

řeči nepřístupným. Za to však výtku ohledně stručnosti nebo zase rozvlácnosti bychom nepokládali za dosti šťastnou a to tím spíše, že její původce nepřihlízel k poměrům, jež se od doby, do které spadá orig. zpracování díla, tolik změnily. Nesmíme zapomínati, že obsírnosti, zdánlivě jednotnou strukturu díla porušující, bylo třeba tam, kde překlad je buď doplněn anebo zcela přepracován dle zákonů popřevratových. Právě tak tomu je i se stručností, jež vznikla tam, kde dílo Szladitsovo bylo zastaralým anebo málo pro dnešní poměry praktickým.

Práce postupovala poměrně rychle. S překládáním bylo započato na jaře r. 1923 a už na podzim téhož roku vyšel I. sešit. Pro rychlejší dokončení díla si autoři látku rozdělili a sice tak, že dr. Záturecký zpracoval úvod, ustanovení povšechná, pr. věcné s pozemkovou reformou, pr. báňské, konkursní a autorské a z práva obligačního část všeobecnou s darováním, půjčkou a lichvou z části zvláštní; doc. dr. Fajnor je pak autorem sešitu druhého, obsahujícího zvl. část obligačního práva včetně pr. obchodní a směnkové a pr. rodinné a dědické, kterážto střídavě s prof. Svobodou v Bratislavě přednáší.

Oba překladatelé přihlíželi velmi svědomitě v obou dílech jednak ke všem příslušným zákonům čsl. (na př. k serii zákonů a nařízení o pozemkové reformě, kterou nezachycuje tak vyčerpávajícím způsobem dosud žádné dílo všeobecné, nebereme-li do ohledu komentářů speciálních na způsob »Pozemk. reformy« brněn. prof. Sedláčka, jednak se snažili nepraktické a knihu jen zatěžující věci vymýtiti na prospěch celé řady ustanovení, jimiž se slovenské právo (rozuměj pr. platné nyní na Slovensku) od českého (dříve rakouského) nejvíce liší anebo o něž má sl. právo více. Tanou nám na myslí zejména zvláštní útvary spoluvlastnictví, jakými jsou na př. komposesorát a společenství bývalých urbárníků, ústav to, jež byly rakouským právem odchovaným právníkům při příchodu na Slovensko velmi málo jasnými!

Mimo tyto přednosti obsahuje uvedené dílo dosti obsírná pojednání o slov. právu báňském, směnečném, konkursním, autorském a o ochraně patentů, známek, vzorů a modelů s poukazem na příslušné zákony ČSR. i na důležitější konvence mezinárodní, jakými jsou pro slov. právo na př. úmluvy v Paříži r. 1883, v Madridě 1891, v Bruselu 1900 a Washingtonu 1911.

Tato i předešlá vlastnost obou dílů, to jest neustálé zření na přítomný stav práva samy o sobě dodávají práci hlubší ceny. Autoři pak se zejména posluchačstvu zavděčili tím, že místo duchamorného a ve studiu velmi zdržujícího citování paragrafů a článků, uvádějí hned v poznámkách pod textem stručně znění příslušných zákonů a nařízení, pokud se týče i usnesení bývalé královské kurie v Budapešti a dále že — jistě z důvodů didaktických — k jednotlivým abstraktním výkladům připojují názorné příklady ze své hojné praxe, a konečně že se při svém zpracování vyhnuli (nepochybně s ohledem na stejně již rozsáhlý objem díla) kasuistice a zbytečnému theoretisování.

Rovněž pro stálý zřetel ke konstrukci a názvosloví jednotlivých právních ústavů v právu římském a v některých význačnějších monografiích neb dílech českých (Randa a j.), jakož i pro obsáhlý rejstřík s necelými 2 tisíci hesel, umožňujících snadnou a rychlou orientaci, stává se dílo toto mladé generaci tím vítanější. A vskutku bylo by si také přát, aby své poslání, zejména jako pomůcka studijní, splnila co nejúčelněji!

Jan Přenosil, Bratislava.

[Проф Н. Н. Алексеев, Основы философии права. Прага 1924, стр. 284, vydala Пламя. Prof. ruské právnické fakulty v Praze Alexejev vydal nové dílo z filosofie právní. V celkové koncepci svého díla vychází t. zv. fenomenologie. V úvodě podotýká, že jeho dílo neopírá se pouze a výhradně o díla německých právních filosofů, neboť směr jeho vlastního badání určovali i učenci francouzští i ruští. Tím odmítá výtky kritiky o jeho dřívějších dílech.

Kniha Alexejevova rozdělena jest celkem na čtyry oddíly. První oddíl jedná o úkolech právní filosofie ve čtyřech kapitolách. Pojednává tu autor především o právní dogmatice, o t. zv. právním sociologismu,

o nauce práva přirozeného a konečně o poměru fenomenologie a právní filosofie. V kapitole této obsaženo jest autorovo kredo o jeho filosofickém hledisku. V oddílu druhém autor pojednává o právní struktuře. Tento oddíl má opět čtyry hlavy pojednávající o racionalismu a intuitivismu ve filosofii právní, o osobě v právu, o ceně v právu a o rozdělení právních jevů (závazek a oprávnění v právu). Ve třetím oddílu autor pojednává podrobným rozbořem o theorii normativné. V posledním oddílu jako zakončení rozbírá právní ideál.

Ruské vydavatelstvo „Пламя“ vydávajíc knihy ruských učenců za vedení prof. Ljackého uvedlo se velmi slibně, vydavši knihu Alexejevovu. Kniha jeho působí svou uceleností a jasností. Autor způsobem velmi jasným probírá nejtěžší problémy právní filosofie, přihlížejíc k nejnovější literatuře v oboru filosofie právní. Rr.

Dr. Robert Swoboda: Wahlordnung für die Gewerbe-genossenschaften und Genossenschaftsverbände, vydáno ve Stiepelově sbírce zákonů, v Liberci 1924, stran 168, cena 16 Kč. V první části dílka tohoto líčí autor podrobně postup voleb do živnostenských společenstev dle úpravy zákona z července minulého roku, tak, že čtenář má před sebou obraz celého postupu ode dne vypsání volby až do jejího skončení. Uvádí pak dále příslušná ustanovení živnostenského řádu, která se týkají voleb a cituje doslovně nový volební zákon i vládní nařízení k němu, jakož i příslušnou výborovou zprávu. Ku konci připojen jest příklad vzorných stanov. Dr. Jindřich.

JUDr. Bohuslav Lauschmann: Právní ochrana matky a dítěte. Vydal »Melantrich« v Praze 1923, jako 42. svazek knihovny »Pro dítě«, 84 stran, cena není označena. — Knížka tato jest přehlednou příručkou, ve které autor snaží se pojednat o veškerých právních normách, jež se vztahují na právní poměry manželek, rodičů a dětí. Zvláště podrobně všímá si dětí nemanželských a ku konci pojednává o zařízeních veřejné správy ve prospěch dětí a ochrany mateřství, o veřejné kontrole výchovy dětí a o právním postavení úředních poručníků, lékařů a porodních asistentek.

Jest vítati dílko toto, poněvadž v něm podána jsou přehledně a systematicky ustanovení právní, dosud porůznu roztroušená.

Dr. Jindřich.

Philip Snowden: If Labour rules, (»Vládní strana práce«), vydala The Labour Publishing Co, Ltd, v Londýně, 1923, stran 660. — Knížka snaží se seznámiti čtenáře se současnou vnitřně politickou situací v Anglii a informovati o programu strany Labour Party, která stále s větší silou tlačí se v čelo anglické politiky. — V úvodu autor praví: »Mým úmyslem jest podati v následujících kapitolách příčinný a objektivní přehled o sociálním a hospodářském programu britské Labour Party a pokusiti se naznačiti, jakým způsobem by jej pravděpodobně prováděla.« —

Ze spisku jest patrno, že autor velmi dobře zná program strany, ač připomíná, že nechce vystupovati jako oficiální její zástupce. Jinak však jest patrno, že autor podrobuje program strany své kritice; v některých bodech autor s programem tím nesouhlasí — na př. v zamýšlené hospodářsko-průmyslové reformě.

Dílko toto jest vhodným prostředkem informačním pro toho, kdo se zajímá o soudobou anglickou politiku, tím spíše, že autor jest nyní nejším kancléřem pokladu ve vládě MacDonalově. Dr. Jindřich.

Concerning Money, autor není podepsán, vydala firma Jarrold a synové v Norwicu 1923, 12 stran. — Kdo by očekával, jak nadpis slibuje, knížku s obsahem výlučně hospodářským, byl by mile zklamán, neboť tomu tak není. Nejedná se o publikaci, která by odhalovala střídavým slohem tajnosti peněz, jich oběhu, krytí atd., nýbrž o zajímavou brožuru, která jasně a jednoduše vypráví o věcech, každému sice dávno známých, kterých si však zpravidla nikdy sami neuvědomíme. V tom právě spočívá zajímavost a originalnost této knížky.